ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1500

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 58, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ. "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
19
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 12 λ. Δύσις ἡλίου 6 ὥ. 6 λ.
ΑΡΧΙΠΠΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 13.8, ἐλαχ. 9. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Κρητικόν, Ἰόνιον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762.6

ΘΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΘΟΥΝ ΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ;

Η ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΕΣ

"ΟΙ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΕΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΕΛΑΤΤΩΣΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΑΝΕΝΟΧΛΗΤΟΝ ΥΠΕΡΟΧΗΝ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ„

Η ΚΡΙΣΙΜΟΣ ΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος. (Τοῦ ἀνεπιφυλάκτου μας).—Εἶνε γενικὴ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ ναυτικὴ διάσκεψις τοῦ Λονδίνου εἰσέρχεται πλέον εἰς τὸ ἀποφασιστικὸν στάδιόν της. Καὶ εἶνε γενικὴ ἡ αἰσιοδοξία ἐπεκράτησε πρὸς τὴν γενικὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ ἀληθὴς κόπος τῆς διασκέψεως δὲν ἦτο ὁ ναυτικὸς ἀφοπλισμός. Αἱ Δυνάμεις, αἵτινες ἐνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν τῆς διασκέψεως, δηλαδὴ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία, κυρίως ἐπεδίωκον νὰ καθιερώσουν τὴν ἰσοτιμίαν τῶν στόλων των, ἰσότητα ἀξιουμένην ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀναγνωριζομένην ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας, ποιουμένης ἀνάγκην φιλοτιμίαν. Πρέπει, λοιπόν, οἱ στόλοι τῶν ἄλλων Δυνάμεων νὰ ἐλαττωθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον διὰ νὰ εἶνε ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀγγλοσαξωνικῶν στόλων ὅσον τὸ δυνατὸν χαμηλοτέρα.

Ἡ πραγματοποίησις τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, ἡ ὁποία θὰ συνεπαγόταν τὴν ἀνυπέρβλητον μεγάλου ἀριθμοῦ καταδρομικῶν ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐνῶ ἡ ἐὐρη ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῆς Ἰαπωνίας. Ἀλλὰ ἡ συμφωνία μετ' αὐτῆς θεωρεῖται ἀπολύτως δυνατή. Διὰ τὴν Ἰταλίαν τὸ πρόγραμμα αὐτὸ εἶνε λίαν συμφοδελές, διότι ὅσον μικρότερος θὰ εἶναι ὁ στόλος τῆς Γαλλίας, τόσον εὐκολώτερον θὰ εἶνε διὰ τὴν Ἰταλίαν νὰ ἐπιδιώκῃ στόλον ἰσοδύναμον καὶ, ὡς γνωστόν, αὐτὸ ἐπιθυμεῖ καὶ ζητεῖ.

Ἀπομένει, λοιπόν, ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία δὲν ἔχει τοὺς σοβαρωτέρους λόγους νὰ ἀνησυχῇ ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀνταποκρινόμενον εἰς τοὺς πόθους τῆς Ἰταλίας. Ἡ Γαλλία εἶνε ἡ μόνη ποὺ ἔχει νὰ ἀντιστῇ εἰς τὰς ἀγγλοσαξωνικὰς θελήσεις. Καὶ τὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις, οἱ Ἀγγλοαμερικανοὶ καὶ οἱ Ἄγγλοι θέλουν νὰ ἐπιβάλουν εἰς ἑαυτοὺς ἀνὰ 1.200.000 τόννων, τοὺς στόλους δὲ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἐπιζητοῦν νὰ περιορίσουν εἰς τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς: Ἰαπωνία, 700.000· Γαλλία καὶ Ἰταλία, ἀνὰ 450.000.

Καὶ ἐδῶ ἐξανίστανται οἱ Γάλλοι. Ἐκδηλοῦται πρὸ παντὸς ἡ θέλησις νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ «Χρόνος»— νὰ ἐπιτευχθῇ μία σημαντικὴ ἐλάττωσις τῶν ναυτιλιῶν ὑπερβαλλούσης καὶ διεσπαρμένα ἐδάφη, θὰ ἀπέκτα εὐσιαστικῶς ναυτικὴν δέσιν ἀπολύτως ὑπερτέραν· Διὰ τοῦτο ἡ Γαλλία, εἰς τὸ ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον ὑπέβαλε, μετὰ τὸ ἀμερικανικὸν καὶ μετὰ τὸ ἀγγλικόν, δηλοῖ ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἐλάττωσιν δέχεται νὰ προβῇ (ἡ σημερινὴ της δύναμις ἀνέρχεται εἰς 681.000 τόννους), ἐφ' ὅσον ἡ διεθνὴς ἀσφάλεια παραμένει εἶα εἶνε σήμερον.

Εἰς τὰς γαλλικὰς αὐτὰς ἀπόψεις ἀπαντοῦν μὲ δριμύτητα ὁ ἰταλικὸς καὶ ὁ ἀγγλικὸς Τύπος. Ὥστε, λέγουν, ἡ Γαλλία δὲν παραδέχεται ὅτι ἡ διεθνὴς ἀσφάλεια εἶνε ἐδραιωμένη καὶ διὰ αὐτὸ θέλει νὰ διατηρῇ στόλον ὑπέρτερον τῶν ἀναγκῶν της; Καὶ αἱ διεθνεῖς συμφωνίαι; Τὸ συμφωνον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὸ Λοκάρνο, τὸ σύμφωνον Κέλλογκ; Ἡ ἀπάντησις εἶνε εὔκολος. Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ συμφώνου τῆς Κ.Τ.Ε. εἶνε πρακτικῶς ἀνεφάρμοστον λόγῳ τῶν ἐπιφυλάξεων δι' ὧν κατὰ καιροὺς περιεκοσμήθη ὑπὸ τῶν διαφόρων Δυνάμεων. Τὸ Λοκάρνο ἀφορᾷ τὴν ἀπὸ ξηρᾶς ἀσφάλειαν. Τὸ σύμφωνον Κέλλογκ παραμένει ἕνα κείμενον ἀόριστον: ἡ Ἀμερικὴ ἰδίως δὲν ἐννοεῖ ἑρμηνείαν του. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ γενεύης ὅτι καθ' ὅλον τὸ ἀπὸ τοῦ 1924 μέχρι σήμερον διάστημα ἡ Γαλλία δὲν ἐναυπήγει πολεμικὰ σκάφη, ἐνῷ ἡ Μεγάλη Βρεττανία καὶ ἡ Ἀμερικὴ κατεσκεύασαν εἰς ἐντατικὴν ἄμιλλαν ἐξοπλισμῶν, τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ δὲν δικαιολογεῖ διόλου τὸν ἀγγλοσαξωνικὸν ἐξοπλισμόν.

Ὁ γαλλικὸς Τύπος, ἀπὸ τῶν συντηρητικῶν μέχρι τῶν ἄκρως ἀριστερῶν ὀργάνων, ὑποστηρίζει τὴν γαλλικὴν ἀντιπροσωπείαν, ἡ ὁποία μέχρις ὥρας παρουσιάζεται ὡς ἀπολύτως ἀνένδοτος, ὅπως ἀπέδειξεν ἡ συζήτησις περὶ ὑποβρυχίων. Ἕνας εἶνε ὁ ὅρος ὑφ' ὃν ἡ Γαλλία θὰ ὑπεχώρει: «Ἡ Γαλλία —καταλήγει τὸ γαλλικὸν ὑπόμνημα— παραμένει, ὡς πάντοτε ἐδήλωσεν, ἑτοίμη νὰ ἐξετάσῃ εὐμενῶς πάντα τύπον ἀμοιβαίας ἐγγυήσεως περὶ ἀσφαλείας, ὅστις θὰ ἐπέτρεπε νὰ μετατραποῦν εἰς σχετικὰς ἀνάγκας αἱ ἀπόλυτοι ἀνάγκαι ἑκάστου». Διὰ νὰ ἀναθεωρήσῃ, δηλαδή, ἡ γαλλικὴ ἀντιπροσωπεία τοὺς πίνακας τῶν ναυτικῶν δυνάμεών της, ζητεῖ νὰ μεταφερθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου, νὰ ἀναθεωρηθοῦν οἱ μεταπολεμικοὶ ὅροι ἀσφαλείας, νὰ συνομολογηθοῦν συμφωνίαι ἐγγυητικαὶ δεσμευόντων συγκεκριμένως τοὺς ὑπογράφοντας.

Τὴν γενικήν, ὅμως, πολιτικὴν συζήτησιν ἀποκρούουν καὶ οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ περιορίσουν τὴν διάσκεψιν εἰς τὸν καθαρῶς ναυτικὸν κύκλον καὶ νὰ ἐπιβάλουν προσχεδιασμένας λύσεις. Ἀλλὰ τὰς λύσεις αὐτάς, ἡ Γαλλία δὲν τὰς δέχεται. Καὶ ἤδη εὑρίσκεται μόνη ἀντιμέτωπος τοῦ ἀγγλοσαξωνικοῦ συνασπισμοῦ, μὲ τὴν Ἰαπωνίαν οὐδετέραν καὶ τὴν Ἰταλίαν ἀπροκαλύπτως ἀντιπαλόν της.

Ἡ Ρωσσία γυμνὴ

Χωρικοὶ ποῦ πεινοῦν καὶ χωρικοὶ πλούσιοι

Ἡ ἀφιονὴς φοοολογία τοῦ κράτους.—Ἡ ἀγροτικὴ μετανάστευσις εἰς τὰς πόλεις.—Ὁ ἀναβαπτισμὸς βασιλεύει.—Ὁ Χίνδεμπουογκ... ποόεδοος τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς

Ἡ Ρωσσία δὲν εἶνε οὔτε δὰ γίνῃ ἐφάμιλλος παράδεισος

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἐπανάστασις τοῦ Ὀκτωβρίου εἶχε δώσει εἰς τοὺς ἀγρότας τὴν ἐπικαρπίαν τῆς Ρωσσικῆς γῆς. Τὰ κτήματα τοῦ Στέμματος, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν γαιοδεσποτῶν ηὐξησαν οὕτω τὰς εἰς τὰς κοινότητας ἀνηκούσας γαίας. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν συνέβη παντοῦ, διότι δὲν ὑπῆρχαν παντοῦ γαῖαι πρὸς διανομήν, πολλὰ δὲ χωρία δὲν ἀντελήφθησαν τὴν γενομένην μεταβολήν. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὰ διαρρεύσαντα ἔτη, ὁ πληθυσμὸς ηὐξήθη ταχέως καὶ τοιουτοτρόπως ἡ εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην ἀναλογοῦσα μερὶς γῆς ἠλαττώθη. Κατὰ τὸν Καλίνιν εἰς τὴν Τσαρικὴν Ρωσσίαν ὑπῆρχαν 16 ἑκατομμύρια γεωργῶν καλλιεργούντων πρὸς ἴδιον ὄφελος ιμῆμα γῆς. Σήμερον τὰ 16 ἑκατομμύρια κλήρων ἐγιναν 27.

Ἐξ ἄλλου κάθε οἰκογενειάρχης καλλιεργεῖ χωράφια εὑρισκόμενα εἰς διάφορα σημεῖα, συνήθως ἀπομεμακρυσμένα ἀπ' ἀλλήλων. Τοῦτο δὲ καθιστᾷ δυσχερῆ τὴν καλλιέργειαν κατὰ νεωτέρας μεθόδους. Ἡ κατάστασις τῆς γῆς ἔπειτα καὶ ἡ γενικὴ φτώχεια καθιστοῦν ἀναγκαίαν ἐντατικὴν καλλιέργειαν (ἄνευ ἀγραναπαύσεως), ἡ ὁποία ἔχει μικροτέραν ἀπόδοσιν. Ἡ ἐντατικὴ καλλιέργεια μὲ νέα γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ χημικὰ λιπάσματα δὲν εἶνε δυνατὴ παρὰ εἰς μεγάλα κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐκμετάλλευσις γίνεται καπιταλιστικῶς ἢ σοσιαλιστικῶς. Ὁ ἀγροτικὸς καπιταλισμὸς βασιλεύει εἰς τὰς περιωρισμένας ἐπιχειρήσεις. Ὁ σοσιαλισμὸς δὲν ὑφίσταται. Δι' ὃ ἡ παραγωγὴ παραμένει ἀνεπαρκής. Δημητριακὰ δὲν ἐξάγονται. Ἀντιθέτως εἰσάγονται πρὸς χορτασμὸν τοῦ πεινῶντος πληθυσμοῦ.

Διαιροῦν τοὺς Ρώσσους χωρικοὺς εἰς τρεῖς τάξεις: Τοὺς πλουσίους, τοὺς πιωχούς καὶ τοὺς μεσαίους (κουλάκ, μπεδνιάκ καὶ σερεδνιάκ). Ἡ διαίρεσις αὐτὴ εἶναι κάπως ἀόριστος, ἐνεκα δὲ τούτου προσέφυγαν εἰς ἄλλας διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις. Ἕνα βιβλίον ἐκδοθὲν τῷ 1928 ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Μόσχας: «Ὁ κοινωνικὸς διαφορισμὸς εἰς τὴν ἀγροτικὴν Ρωσσίαν» διαιρεῖ τὸν χωρικὸν πληθυσμὸν εἰς πέντε κατηγορίας.

1) Τὰς προλεταριακὰς οἰκογενείας, ποὺ διαθέτουν δι' ἄλλους, ἐπ' ἀμοιβῇ, πλέον ἀπὸ 50 ἡμερομάτα.

2) Τὰς ἡμιπρολεταριακὰς οἰκογενείας ποὺ διαθέτουν δι' ἄλλους 20—50 ἡμερομάτα ἐτησίως καὶ χρησιμοποιοῦν ἐπ' ἐνοικίῳ ξένα ὑποζύγια 20 ἡμέρας τὸν χρόνον.

3) Τὰς μεσαίας οἰκογενείας ποὺ διαθέτουν δι' ἄλλους ὀλιγώτερον ἀπὸ εἴκοσι ἡμερομάτα τὸν χρόνον κλπ.

4) Τὰς μεσαίας οἰκογενείας ποὺ ἐνοικιάζουν πλέον τῶν 2 ἑκταρίων καλλιεργησίμου γῆς ἢ πλέον τῶν πέντε ἑκταρίων βοσκησίμου γῆς.

5) Τέλος τὰς οἰκογενείας τῶν μικρῶν κεφαλαιούχων ποὺ χρησιμοποιοῦν πλέον τῶν πενῆντα ἡμερῶν ἐτησίως ἄλλους ἀγρότας, ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας, ὡς ἐργάτας.

Ἀλλ' οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δὲν ἀξίζουν καὶ πολλὴν ἐμπιστοσύνην.

Τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ ἀγρότου ποικίλλει ἀπὸ 163 ρούβλια ἕως 276 διὰ τὴν πρώτην κατηγορίαν. Ἀπὸ 200 ἕως 500 διὰ τὴν δευτέραν κατηγορίαν. Ἀπὸ 500 ἕως 800 ρούβλια διὰ τὴν τρίτην. Ἀπὸ 800 ἕως 1400 διὰ τὴν τετάρτην. Ἀπὸ 1400 καὶ ἄνω διὰ τὴν πέμπτην. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ τῆς...στατιστικῆς μπορεῖ νὰ περικλείῃ πολὺν ἐκοῦσιον ἢ ἀκούσιον ἀγνωτισμόν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ στατιστικὴ εἶναι ἀκριβὴς δείχνει πολλὴν φτώχειαν, ἀφοῦ τὰ 160 ρούβλια ποῦ κερδίζουν οἱ οἰκογενειάρχαι τῆς πρώτης κατηγορίας ἰσοδυναμοῦν πρὸς 640 φράγκα—δηλα δὴ 55 φράγκα μηνιαίως. Καὶ τὰ 500 ρούβλια τῆς ἄλλης κατηγορίας ἰσοδυναμοῦν μὲ 2000 φράγκα. Πῶς νὰ ζήσῃ μία οἰκογένεια μὲ τόσο ἰσχνὸν ποσόν; Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐπίγειος παράδεισος!

Μία ἔρευνα περὶ τοῦ βίου τῶν ἀγροτῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Νίγνι—Νοβγοροδ ἔδωκε μίαν ζωηρὰν εἰκόνα τῆς καταστάσεως. Ἕνας χωρικὸς Χ. ἔχει πέντε στόματα νὰ ταΐσῃ. Ἐργάζεται μόνος. Ἔχει ἕνα γέρικο ἄλογο, μία καισίκα, τρεῖς ὄρνιθες, ἐργαλεῖα ξύλινα σκαφῆς. Δανείζεται ἕνα ἀλέτρι ἀπὸ τὴ γειτόνισσά του ἀντὶ 16 χιλιογράμμων ἀλεύρου. Συγκομίζει ἐτησίως: 830 χιλιόγραμμα σίκαλης, 32 λιναριοῦ, 1200 γεωμηλῶν. Τὸ Κράτος τοῦ πέρνει ὡς φόρον τὸ σύνολον τῆς παραγωγῆς του εἰς σίκαλην. Δὲν τοῦ μένει λοιπὸν παρὰ νὰ θρέψῃ τὴν πενταμελῆ του οἰκογένειαν μὲ τὰ γεώμηλα καὶ μὲ τὸ ἀντίτιμον τῶν 32 χιλιογράμμων λιναριοῦ! Ἐννοεῖ κανεὶς ὅτι ὁ χωρικὸς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληρώσῃ—καὶ δὲν πληρώνει.

Ἄλλος χωρικός Β. Ἔχει δκτὼ ἄτομα νὰ θρέψῃ ἐκ τῶν ὁποίων μόνον αὐτὸς εἶναι κατάλληλος πρὸς ἐργασίαν. Ἔχει ἕνα ἄλογο, ἕνα πρόβατο, ἕνα ἀρνί. Συγκομίζει ἐτησίως 1312 χιλιόγραμμα σικάλεως, 432 χιλιόγραμμα γεωμήλων. Τοῦ ἐλαττώνουν τὸν φόρον διότι ἔχασε δύο ἄλογα, τὸ ἕνα ὕστερ' ἀπὸ τὸ ἄλλο. Πληρώνει εἰς τὸ κράτος 464 χιλιόγραμμα. Τί τοῦ μένει νὰ ζήσῃ;

Ἂς πάρωμεν τώρα ὡς παράδειγμα ἕνα κουλάκον (πλούσιον χωρικόν). Οἰκογένεια ἑξαμελής. Τρία μέλη κατάλληλα πρὸς ἐργασίαν. Μία φοράδα, δύο ὄρνιθες, μία ἀγελάδα, μία προβατίνα, ἑπτὰ ἀρνιά, δύο χοῖροι τοῦ Γιορκσάϊρ. Καὶ ἀκόμη: Μία μηχανὴ σπορᾶς, μία ἐκκοκκιστικὴ μηχανή, δύο ἄροτρα κλπ. Παραγωγή: 3760 χιλιόγραμμα σίκαλης, 140 χιλιόγραμμα λιναριοῦ, 5 χιλιάδες χιλιόγραμμα γεωμήλων κλπ. Φόρος 1120 χιλιόγραμμα τοῦ ὁποίου ἐπιτυγχάνει ἐλάττωσιν. Προσθέσατε εἰς τὴν περιουσίαν αὐτὴν τοῦ Κουλάκου 42 κυφέλας αἱ ὁποῖαι παράγουν 40 πούδια μέλιτος (κάθε πούδι εἶναι 16 χιλιόγραμμα).

Τὸ συμπέρασμα εἶναι καθαρόν. Τὸ κράτος γυμνώνει τοὺς πιωχούς, ἐνῷ δὲν ζητεῖ τίποτε ἀπὸ τοὺς πλουσίους: Οἱ δὲ διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς «κομμουνιστικῆς» αὐτῆς τακτικῆς ἀποστέλλονται εἰς τὴν Σιβηρίαν...

***

Ἐπὶ 150 ἑκατομμυρίων κατοίκων τῆς Ρωσσίας ἡ μεγάλη πλειονηφία εἶναι ἀναλφάβητος. Ἀλλὰ καὶ ἡ μειονηφία δὲν ἀξίζει περισσότερον. Ἡ «Ἰσβέστια» τῆς 11 Ἰουλίου 1929 ἔγραψεν ὅτι τὰ 60 ἑκατοστὰ τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ἀγράμματοι. Τὰ ἄλλα 40 ἑκατοστὰ εἶναι ἀγράμματοι...καθ' ὑποτροπήν. Ἐμαθον δηλαδὴ νὰ συλλαβίζουν, ἀλλὰ δὲν ἐχρησιμοποίησαν ποτὲ αὐτὴν τὴν γνῶσιν —δι' ὃ καὶ τὴν ἀπέβαλον.

Εἰς μερικὰς περιφερείας τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως οἱ ἀναλφάβητοι ἀνεπλεύθη τὰ 90 ἑκατοστὰ τοῦ πληθυσμοῦ, γράφει ἡ αὐτὴ «Ἰσβέστια».

Ἐὰν θέλετε ὥρα καὶ τὴν «ποιότητα» τῶν ἀποφοίτων τῶν δύο διαφόρων σχολείων δὲν ἔχετε παρὰ νὰ λάβετε ὑπ' ὄψει τὰ ἑξῆς: Εἰς κάποιας ἐξετάσεις σχολείου ἕνας μαθητὴς καταρρίπτει τὴν Ἀφρικὴν εἰς τὰς κτήσεις τῶν Σοβιέτ. Ἕνας ἄλλος τοποθετεῖ τὸ μάτι εἰς τὸν...ἐγκέφαλον. Ἄλλοι ἀγνοοῦν τὴν χρονολογίαν τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ πιστεύουν ὅτι σκοπὸς τῶν συνδικάτων εἶναι ...δωρεὰν εἰσιτήρια εἰς τοὺς σιδηροδρόμους. Μετὰ 4 ἔτη σπουδῶν τὰ παιδιὰ δὲν γνωρίζουν οὔτε νὰ γράφουν, οὔτε νὰ διαβάζουν. Ἀγνοοῦν τὰς 4 πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς. Τὸ κῦμα τῆς ἀθεΐας κατακλύζει ἀκόμη καὶ τὰ Παιδαγωγικὰ Ἰνστιτοῦτα. Οἱ πλεῖστοι τῶν σπουδαστῶν τῆς φιλολογίας δὲν γνωρίζουν οὔτε τὸν Πούσκιν, οὔτε τὸν Γκόγκολ, οὔτε τὸν Σαλτύκωφ, οὔτε τὸν Οὐσπένσκυ— οὔτε τὸν Τουργκένιεφ, οὔτε τὸν Δοστογιέφσκη. Ἀποκήνωσις! Ἕνας ὑποφήφιος διδάκτωρ κατηρίθμει τὴν Περσίαν καὶ τὴν Κίναν εἰς τὰς Σοβιετικὰς κτήσεις. Ἕνας ἄλλος ἐρωτηθεὶς ποῖος εἶναι ὁ Φρὰ Διάβολος ἀπήντησεν: ὁ διευθυντὴς τῆς Ἱσπανίας. Ἕνας ἄλλος εἶπεν ὅτι ὁ Χίνδεμπουργκ εἶναι πρόεδρος τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς καὶ ὁ Ἀριστείδης Μπριὰν Ἀμερικανὸς γερουσιαστής. Εἰς τὴν σχολὴν γεφυροποιῶν ἐπέρασαν 250 ἐπὶ ἑπτακοσίων ἀπερρίφθησαν εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις!

Ἡ σοβιετικὴ ἐπανάστασις ἤθελε δημοσίαν ἐκπαίδευσιν ὑποχρεωτικήν, παρεχομένην δὲ δωρεάν. Μετὰ δώδεκα ὅλα ἔτη δὲν εἶναι οὔτε γενική, οὔτε δωρεάν. Τὰ μαθητικὰ συσσίτια εἶνε σχεδὸν ἄγνωστα. Ἡ σημερινὴ ἀμάθεια τῆς Ρωσσίας εἶνε μεγαλυτέρα τῆς προπολεμικῆς καὶ οἱ βοοὶ ὑπὸ τοὺς ὁποίους διαβιοῦν οἱ χωρικοὶ καὶ οἱ ἐργάται χειρότεροι. Πρὸς τί λοιπὸν ἐνύθη τὸ αἷμα τόσων ἑκατομμυρίων;

CHARLES NORDMANN

Μία ρωσσικὴ...ποόληψις

Τὸ κρύο; Δὲν ὑπάρχει

Ἄρθρον τοῦ Γάλλου ἀστρονόμου κ. Καρόλου Νόρνλμαν

«Τὸ κρύο ἔρχεται· «τὸ κρύο ξαναῆλθε» «τὸ κρύο σκοτώνει πολὺν κόσμο» «τὸ κρύο κρεββατώνει πολλούς». Τὰς φράσεις αὐτὰς ἀκούει κανεὶς ἐπαναλαμβανομένας παντοῦ, κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Αἱ ἐκφράσεις αὐταὶ ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ γλῶσσά μας εἶνε ἀκόμη ὑπερπλήρης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς καπνοὺς τοῦ σχολαστικισμοῦ.

Πράγματι, ἐὰν ἀνοίξω τὸ λεξικόν, εὑρίσκω τὸν ἑξῆς ὁρισμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ «ψῦχος», ὅστις εἶνε ἀρκετὰ σύμφωνος πρὸς τὰ τελευταῖα δεδομένα τῆς ἐπιστήμης: «ψῦχος=ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἔλλειψις θερμότητος». Ὅταν, λοιπόν, λέγωμεν ὅτι τὸ ψῦχος κάμνει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἐκφραζόμεθα κακῶς, διότι τὸ ἀντιπαρερχόμενον δὲν ἠμπορεῖ οὔτε νὰ λείσῃ, οὔτε νὰ ὑπάρχῃ, οὔτε νὰ σκοτώνῃ κόσμο. Ἡ ἀλήθεια, ἐπιστημονικὴ καὶ γλωσσικὴ συγχρόνως, εἶνε ὅτι τὸ ψῦχος εἶνε κάτι ποὺ δὲν ὑφίσταται καὶ ὅτι εἶνε ἁπλῶς ἡ ἔλλειψις κάποιου πράγματος ποὺ ὑφίσταται.

Ὅλα τὰ γνωστὰ ὑλικὰ σώματα ἐκπέμπουν θερμότητα. Τὰ πειράματα καὶ αἱ θεωρίαι (ὁμόφωνοι αὐτὴν τὴν φορὰν) τῶν συγχρόνων φυσικῶν βεβαιοῦν, κατὰ τρόπον μὴ ἐπιδεχόμενον ἀμφισβήτησιν, ὅτι ὅλα τὰ αἰσθανόμενα ὄντα, ὅλα τὰ παρατηρήσιμα σώματα ἐκπέμπουν ὑπὸ μορφὴν ἀκτινοβολίας καὶ πάντοτε θερμότητα. Ὁ πάγος καὶ τὸ χιόνι ἐκπέμπουν θερμότητα· ὁ ὑγρὸς ἀήρ, ὅστις ἔχει θερμοκρασίαν ὀλίγον ἀπέχουσαν τῶν 200ο ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐκπέμπει θερμότητα· τὸ ὑγρὸν ἥλιον καὶ τὸ στερεὸν ἥλιον (τὸ ὁποῖον, ἐξ ὅλων τῶν γνωστῶν οὐσιῶν, εἶνε ἡ... ψυχροτέρα) καὶ τοῦ ὁποίου ἡ θερμοκρασία γειτονεύει πρὸς τοὺς 270ο ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐκπέμπουν θερμότητα.

Εἰς τρόπον ὥστε, τελικῶς, ἡ «ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἔλλειψις θερμότητος» διὰ τῆς ὁποίας τὸ λεξικὸν ὁρίζει τὸ ψῦχος δὲον νὰ μετατραπῇ. Ἡ ὁλικὴ ἢ ἔλλειψις θερμότητος εἶνε πρᾶγμα ποὺ δὲν ὑπάρχει—καὶ προσθέτω: ποὺ δὲν θὰ ὑπάρξῃ ποτέ—μεταξὺ τῶν προσιτῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐσιῶν.

Πόθεν, λοιπόν, προέρχεται τὸ αἴσθημα τοῦ «ψυχροῦ» ἢ τοῦ «θερμοῦ»; Προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι λαμβάνομεν ἐξ ἐπαφῆς ἢ ἐξ ἀκτινοβολίας, περισσοτέραν ἢ ὀλιγωτέραν θερμότητα ἐκ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ πέριξ ἡμῶν σώματος ἀπὸ ἐκεῖνην ποὺ τοῦ παρέχομεν. Ὅταν λαμβάνωμεν περισσοτέραν θερμότητα παρ' ὅσην τοῦ παρέχομεν, λέγομεν ὅτι τὸ σῶμα εἶνε θερμόν. Ὅταν συμβαίνῃ τὸ ἀντίθετον, λέγομεν ὅτι εἶνε ψυχρόν. Ὅταν ἐγγίζωμεν ἕνα κομμάτι μέταλλον καὶ ἕνα κομμάτι ξύλο, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀμφότερα θερμοκρασίαν μηδέν, ἐπὶ παραδείγματι, εὑρίσκομεν τὸ μέταλλον ψυχρότερον ἀπὸ τὸ ξύλο. Καὶ ὅμως ἡ θερμοκρασία των εἶνε ἡ ἰδία. Ἐὰν τὸ αἴσθημά μας μᾶς ἐξαπατᾷ, ἐπιστημονικὴ καὶ γλωσσικὴ συγχρόνως, εἶνε ὅτι τὸ ψῦχος εἶνε κάτι ποὺ δὲν ὑφίσταται καὶ ὅτι εἶνε ἁπλῶς ἡ ἔλλειψις κάποιου πράγματος ποὺ ὑφίσταται.

Ὅλα τὰ γνωστὰ ὑλικὰ σώματα ἐκπέμπουν θερμότητα. Τὰ πειράματα καὶ αἱ θεωρίαι (ὁμόφωνοι αὐτὴν τὴν φορὰν) τῶν συγχρόνων φυσικῶν βεβαιοῦν, κατὰ τρόπον μὴ ἐπιδεχόμενον ἀμφισβήτησιν, ὅτι ὅλα τὰ αἰσθανόμενα ὄντα, ὅλα τὰ παρατηρήσιμα σώματα ἐκπέμπουν ὑπὸ μορφὴν ἀκτινοβολίας καὶ πάντοτε θερμότητα. Ὁ πάγος καὶ τὸ χιόνι ἐκπέμπουν θερμότητα· ὁ ὑγρὸς ἀήρ, ὅστις ἔχει θερμοκρασίαν ὀλίγον ἀπέχουσαν τῶν 200ο ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐκπέμπει θερμότητα· τὸ ὑγρὸν ἥλιον καὶ τὸ στερεὸν ἥλιον (τὸ ὁποῖον, ἐξ ὅλων τῶν γνωστῶν οὐσιῶν, εἶνε ἡ... ψυχροτέρα) καὶ τοῦ ὁποίου ἡ θερμοκρασία γειτονεύει πρὸς τοὺς 270ο ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐκπέμπουν θερμότητα.

Εἰς τρόπον ὥστε, τελικῶς, ἡ «ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἔλλειψις θερμότητος» διὰ τῆς ὁποίας τὸ λεξικὸν ὁρίζει τὸ ψῦχος δὲον νὰ μετατραπῇ. Ἡ ὁλικὴ ἢ ἔλλειψις θερμότητος εἶνε πρᾶγμα ποὺ δὲν ὑπάρχει—καὶ προσθέτω: ποὺ δὲν θὰ ὑπάρξῃ ποτέ—μεταξὺ τῶν προσιτῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐσιῶν.

Πόθεν, λοιπόν, προέρχεται τὸ αἴσθημα τοῦ «ψυχροῦ» ἢ τοῦ «θερμοῦ»; Προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι λαμβάνομεν ἐξ ἐπαφῆς ἢ ἐξ ἀκτινοβολίας, περισσοτέραν ἢ ὀλιγωτέραν θερμότητα ἐκ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ πέριξ ἡμῶν σώματος ἀπὸ ἐκεῖνην ποὺ τοῦ παρέχομεν. Ὅταν λαμβάνωμεν περισσοτέραν θερμότητα παρ' ὅσην τοῦ παρέχομεν, λέγομεν ὅτι τὸ σῶμα εἶνε θερμόν. Ὅταν συμβαίνῃ τὸ ἀντίθετον, λέγομεν ὅτι εἶνε ψυχρόν. Ὅταν ἐγγίζωμεν ἕνα κομμάτι μέταλλον καὶ ἕνα κομμάτι ξύλο, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀμφότερα θερμοκρασίαν μηδέν, ἐπὶ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αι έντυποι απεδείξεις πληρωμής αι φέρουσαι τας υπογραφάς των κ. κ. Δημ. Χαλικιάς ή Εμμ. Περεντινή και την σφραγίδα της Επιχειρήσεως, είναι έγκυροι. Οιαδήποτε άλλη απόδειξις, ως και έντυποι τοιαύται άνευ της υπογραφής των άνωτέρω δεν αναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Κρίσεις

— Κρίσις! Κρίσις!... Διαμαρτύρεται κάποιος επιχειρηματίας. Κρίσις!... Δείξε τα κεφάλαιά σου, παλιό κίνημα σταφιδοπαραγωγών! Κρίσις!... Πού είναι η κρίση; Πού είναι η κρίση; Δείξε μου την κρίση!

— Κρίσις! Κρίσις!... Διαμαρτύρεται άλλος έμπορος. Θα κλείσω δλα τα καταστήματα!... Πού και πού κομμά κυρία, για κανένα ζευγάρι κάλτσες, κι' δπ' εις αλλο γυαλιά, και γιά κανένα κουτί κονσέρβες!... Τι θά γίνουμε;

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Α.Π.—Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

Εις τα Πολιτικά Γραφεία έγινεν χθες την πρωΐαν ένα πολύ σημαντικόν τοιούτον. Προσήλθον σύσκεψις επί των άπειρων μετέπειτα ζητημάτων της Προσφυγικής Αποκαταστάσεως. Δι' ορισμού του Πολιτικού Γραφείου κ. Παπαδήμου και οι εντεταλθέντες υπουργικοί δικασταί του υπουργείου.

Εν αρχή ο κ. Παπαδήμος προέβη εις μακρούς λόγους επί των επιτευχθέντων εν Διεθνεί τω Γενεύη αποτελεσμάτων της διασκέψεως των αναλύσεις αναφορικώς προς το σύμφωνον περί της ανταλλαγής των πληθυσμών. Ο σύμφωνος ούτος, ως γνωστόν, περιελθεν εις την τελικήν του μορφήν μετά την τροποποίησιν αυτού υπό της Διεθνούς Οικονομικής Επιτροπής, ήτις ανέλαβε την εκτέλεσιν του έργου. Η Επιτροπή αύτη, ήτις αποτελείται εκ τριών μελών, ήτοι του Γάλλου Ρουαλλού, του Αμερικανού Χάντσον και του Γερμανού Λόμπε, θα εγκατασταθή εν Αθήναις μετά τας 15 Μαρτίου και θα αρχίση τας εργασίας της μετά τας 15 Απριλίου. Η Επιτροπή αύτη θα έχη ως έργον την εκτίμησιν των περιουσιών των ανταλλαξίμων και την διανομήν αυτών εις τους πρόσφυγας. Η εκτίμησις θα γίνεται κατ' οικογένειαν και θα λαμβάνεται υπ' όψιν η αξία της περιουσίας την οποίαν είχεν εν τη πατρίδι του ο πρόσφυγας. Η διανομή θα γίνεται κατά τρόπον ώστε να μη δημιουργηθούν ανισότητες μεταξύ των προσφύγων.

Ο κ. Παπαδήμος εδήλωσεν ότι η Ε.Α.Π. θα ήτο δυνατόν να λάβη και άλλα καθήκοντα, ως π.χ. την εκτέλεσιν των δημοσίων έργων, τα οποία θα εδίδοντο εις τους πρόσφυγας εργολάβους. Τέλος ανεκοίνωσεν ότι η Ε.Α.Π. θα έχη την ευθύνην της εκτελέσεως των δημοσίων έργων, τα οποία θα εδίδοντο εις τους πρόσφυγας εργολάβους.

Μετά τον κ. Παπαδήμον ελαβον τον λόγον οι κ.κ. υπουργοί και εξέθεσαν τας απόψεις των επί των ανωτέρω ζητημάτ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΝ

ΠΙΘΑΝΗ Η ΑΝΑΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΤΑΡΝΤΙΕ Ή ΤΟΝ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Τεῦ ἀνταποκριτεῦ μας).—Ἡ ἀπροσδοκήτως ἐκραγεῖσα κυβερνητικὴ κρίσις, ἐνῶ ἐθεωρεῖτο σταθερωτάτη ἡ θέσις τοῦ κ. Ταρντιέ, ἐπροκάλεσε λυπηρὰν ἔκπληξιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις ἐνδιαφέρεται πρὸ πάντων διὰ τὴν αὐστηρὰν συνέχισιν τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως. Τονίζονται σχετικῶς αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ κ. Ταρντιέ, ἰδίως εἰς τὴν Χάγην, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἀνένδοτος τρόπος μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Σερὲν, ὡς φύλαξ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ἐπέμεινε μέχρι τέλους ὑποστηρίζων τὴν ἀνάγκην τῆς ἀκάμπτου ἐφαρμογῆς τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος.

Ἡ σημασία τῆς κρίσεως ἐντείνεται λόγῳ τῶν διεθνῶν συνθηκῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἐκκρεμότητος τῆς δημιουργουμένης ἐν τῇ διασκέψει τοῦ Λονδίνου.

Αἱ ἐγκυρότεραι πάντως ἐφημερίδες, ὅπως ὁ «Χρόνος», βεβαιώνουν ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς διαρκείας καὶ λύσεως τῆς κρίσεως ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας θὰ παραμείνῃ ἀμεταβλητος. Δυσχέρειαι δημιουργοῦνται λόγῳ τῆς ἀδυναμίας τῆς Βουλῆς ὅπως δώσῃ ὁμοιογενῆ βιώσιμον κυβέρνησιν. Ὅθεν ἀναγκαστικῶς θὰ ἐπιζητηθῶσι συνδυασμοὶ τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς στάσεως τῶν Ριζοσπαστῶν. Πιθανολογεῖται ἡ ἀνάκλησις τοῦ κ. Ταρντιέ ὡς ἐπίσης ἡ προσφυγὴ εἰς τὸν κ. Πουανκαρὲ ὁ ὁποῖος ὅμως, ὑπάρχει ἡ πληροφορία, ὅτι ἐξεκλεύσθη νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἡρεμίας. Ἐπομένως μόνον πρὸ ὑπερτάτης πατριωτικῆς ἀνάγκης θὰ ἀποδεχθῇ νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν.

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΤΟΥΜΕΡΓΚ

Ὁ κ. Ντυμέργκ ἐδέχθη τὸ ἀπόγευμα εἰς σύσκεψιν τοὺς προέδρους τῶν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῶν τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας εἶτα δὲ τὸν κ. Πουανκαρὲ ὅστις ἐξερχόμενος τῶν Ἠλυσίων εὐδέν ἠθέλησε νὰ ἀνακοινώσῃ περὶ τῆς συσκέψεως του μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ ὁμὰς τῶν Ρεπουμπλικάνων τῆς ἀριστερᾶς ἀπεδέχθη ἐμοθύμως ψήφισμα δι' οὗ ἀνανεώνει τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὸν κ. Ταρντιέ καὶ τὸν βεβαιοῖ περὶ τῆς πλήρους ἀφοσιώσεως καὶ συμπαθείας της. Ἐπίσης ἡ ὑπὸ τὸν κ. Πὼλ-Ρεβὼν ὁμὰς ἀπεδέχθη πρότασιν περὶ ἀνανεώσεως τῆς πρὸς τὸν κ. Ταρντιὲ ἐμπιστοσύνης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Ἀσύρματες).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι οἱ ἀγγλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν γενικῶς τὴν ἐλπίδα των διὰ τὴν ἐκραγεῖσαν γαλλικὴν κυβερνητικὴν κρίσιν.

ΠΩΣ ΕΠΗΛΘΕΝ Η ΚΡΙΣΙΣ

ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΕΠΙ ΑΣΗΜΑΝΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Τηλεγρ.). — Ἡ ἐν τῷ νομοσχέδιον περὶ τῶν μισθῶν τῶν ἐγγάμων γυναικῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ὑπελογίζετο ἡ σχετικὴ φορολογία, ὁ κ. Σερὲν ἀμίλησε κάπως ὀξύτερον τοῦ συνήθους, τονίσας ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐπέτρεπε εἰς τὴν δημαγωγίαν νὰ στειρεύσῃ τοὺς πόρους τῆς χώρας καὶ ἔθεσεν ἐκ νέου ζήτημα ἐμπιστοσύνης, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε 281 ψήφους ἐναντίον 286.

Εὐθὺς μετὰ ταῦτα διεκόπη ἡ συνεδρίασις καὶ ὁ κ. Σερὲν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζινὸ μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ταρντιέ, ὅπου συνεκλήθησαν ἀμέσως καὶ ἄλλοι ὑπουργοὶ καὶ συνετάχθη τὸ ἐγγραφον τῆς παραιτήσεως, τὸ ὁποῖον εἶ κ.κ. Σερὲν καὶ Μαζινὸ ἐπέδωκαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

μῆς αὐτῆς ποὺ ἀρχίζει ἡ παρεκτροπὴ τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου ζητοῦντος νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ὀργάνωσίν του ἐναντίον τοῦ κράτους, ἀπὸ σύμμαχον ποὺ μὲ εἶχον ἕως τῆς χθές, μὲ ἔχουν φυσικὰ ἀνταγωνιστήν, ἄκρον ἀνταγωνιστήν. Ἐδῶ ὅλος ὁ πολιτικὸς κόσμος εἰς μίαν ὡρισμένην ἐποχὴν τῆς ἱστορίας μας συνεμάχησε καὶ ἔδωσε τὰ χέρια διὰ νὰ καταλύσῃ τὴν δικτατορίαν. Βέβαια ἐπρόκειτο τότε διὰ τὴν στρατιωτικὴν δικτατορίαν, ἀλλὰ ἡ ἔννοια τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἦτο βεβαίως πληρεστέρα. Ὁ πολιτικὸς κόσμος ἠγωνίσθη ἵνα ἀναστηλώσῃ τὸ ἐλεύθερον πολίτευμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον ζῶμεν καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον, παρ' ὅλα τὰ κακὰ του, ὅλοι εὐτυχῶς πιστεύομεν. Δὲν ἠμποροῦμεν λοιπόν, νὰ ἀνεχθῶμεν κανενὸς εἴδους δικτατορίαν, οὔτε λοιπόν, ἂς τὸ εἴπωμεν, τὴν δικτατορίαν τοῦ προλεταριάτου, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸ μέσον ἑνίοτε ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Εἷς ἕνα γείτον κράτος ἀπὸ ἕνα νέον καθεστὼς ἐπιδιώκεται ἡ ὀργάνωσις σωματειακοῦ κράτους καὶ ὅλος ὁ κόσμος παρακολουθεῖ μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὸ πείραμα τὸ ὁποῖον γίνεται ἐκεῖ. Ἐὰν τὸ πείραμα αὐτὸ ἐπιτύχῃ, δὲν εἶνε ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἔχῃ ἀντίκτυπον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἀλλὰ τὸ κράτος τὸ φασιστικόν τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει νὰ ὀργανώσῃ τὸ σωματειακόν, οὕτως εἰπεῖν, κράτος, τὸ κράτος τὸ φασιστικὸν δὲν ἀνέχεται ἀπὸ τὰς σωματειακὰς ὀργανώσεις νὰ τοῦ σηκώσουν κεφάλι, διότι τοὺς τὸ σπᾷ τὸ κεφάλι. Σὲ μᾶς, μ' ὅλο ποὺ ἔχομεν πολιτικὴν ἐλευθερίαν εἶνε ἀδύναστον νὰ ἀνεχθῶμεν ὅπως αἱ σωματειακαὶ ὀργανώσεις ἀντιμετωπίσουν τὸ κράτος, ἵνα ἐπιβάλουν τὰς ἀντιλήψεις των. Ἐδῶ μέσα εἰς τὴν Βουλὴν θὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον. Εἰς τὴν Βουλὴν μέσα θὰ ἐλθωσιν ὅλαι αἱ ἀντιλήψεις, θὰ ἐλθωσιν αἱ ἀντιλήψεις τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, θὰ ἔλθωσιν αἱ ἀντιλήψεις καὶ αὐτῆς τῆς Ὁμοσπονδίας, θὰ ἀκούσωμεν ὅλοι μετὰ προσοχῆς ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα θὰ προκληθῶσιν ἐδῶ καὶ θὰ κρίνωμεν τί εἶνε. Τὸ σωστὸ πρέπει νὰ κάμωμεν καὶ ὅλοι νὰ κρίνωμεν ποιὸ εἶνε τὸ σωστὸ θὰ τὸ ψηφίσωμεν ὡς νόμον, τὸν ὁποῖον θὰ περιβάλλῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ὅταν ὁ νόμος αὐτὸς ψηφισθῇ ἡ κυβέρνησις θὰ ἔχῃ ἕνα καθῆκον : νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἔχω καθῆκον ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐργάτας νὰ τοὺς εἰπω ὅτι ἡ ἀποστολὴ ἡμῶν εἶνε ὅτι θέλομεν να ὀργανώσωμεν τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς ἀποβλέποντες εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον τὸ ὁποῖον εἶνε συμφέρον καὶ ὅλων τῶν ὁμάδων. Κατ' ἐξοχὴν ὅμως εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἐργατικὸν συμφέρον. Οἱ ἐργάται, ὅσοι θὰ διατηρηθοῦν, καὶ μισθὸν καὶ ἡμερομίσθιον θὰ λαμβάνουν ἐπαρκές. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ὑπάρχῃ μία ἡμέρα ἐργασίας ἢ δὲν ὑπάρχει. Κατὰ ὡρισμένας ἡμέρας τοῦ μηνὸς θὰ παίρνωσι τὸ ἡμερομίσθιόν των ἐπαρκὲς ἐπαναλαμβάνω. Ὁ ἐργατικὸς λοιπὸν κόσμος καὶ ἰδίως ἡ τάξις ἡ ὁποία ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν ὀργάνωσιν. Κάποιοι ἔχουν ἴσως νὰ ζημιωθοῦν. Ἀλλ' αὐτοὶ εἶνε ὀλίγοι. Ζητῶ νὰ ἀντιληφθοῦν ἀκριβῶς τὴν κατάστασιν καὶ νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς αὐτήν. Ζητῶ ἀπὸ τὸν ἐργατικὸν κόσμον τὸν ἀμέσως ἐνδιαφερόμενον νὰ μὴ γίνῃ ὄργανον κανενὸς καὶ νὰ μὴ παρασυρθῇ εἰς ματαίαν ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ κράτους ὅπως τερματίσῃ μίαν κατάστασιν ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς καὶ ἡ ὁποία εἶνε ἀφόρητος διὰ νὰ δυνηθῶμεν τὸν λιμένα αὐτόν, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ τέταρτος τῆς Μεσογείου νὰ τὸν καταστήσωμεν ἱκανὸν νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ὅλα ὅσα δύναται νὰ ἀποδώσῃ.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀνακοινοῖ ὅτι τὸ νομοσχέδιον παραπέμπεται εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Π. Ἀραβαντινοῦ, Ι. Βαλαλᾶ, Γ. Βασιλειάδη, Α. Βαρδέλη, Π. Εὐριπαίου, Α. Ζωγράφου, Γ. Ἡσαΐα, Α. Κουτσοπετάλου, Ι. Λεωνίδα, Κ. Λιδωρίκη, Ε. Μαχαίρα, Α. Μάρκου, Α. Μιαούλη, Ν. Μπακοπούλου, Π. Ράλλη, Γ. Στράτου, Γ. Σακαλῆ, Ι. Συμεάνογλου.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην τάσσεται δεκαπενθήμερος προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεώς της.

ΑΥΞΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ

Εἰσέρχεται μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνεται ψηφοφορία διὰ σφαιριδίων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ αὐξήσεως τῆς συντάξεως ἡ ὁποία δίδεται εἰς τὸν τέως πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ναύαρχον κ. Π. Κουντουριώτην καὶ 2) περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν ὁμογενῆ Ν. Κοτζιὰν ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ 1912 ἔδωκε τὴν περιουσίαν του εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἦδη πένεται. Τὰ νομοσχέδια ταῦτα γίνονται δεκτὰ διὰ ψήφων 112 κατὰ 12 τὸ πρῶτον καὶ 110 κατὰ 14 τὸ δεύτερον.

Μετὰ ταῦτα ἡ συνεδρίασις λύεται τὴν 8ην μ. μ. διὰ τὴν 4.30' μ. μ. τῆς Πέμπτης.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Τὴν 5.30' ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ἀνακοινοῦται ἡ παραίτησις τῶν κ. κ. Κάβουρα καὶ Χρυσοχοΐδου ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκδίκασιν τῶν παγκαλικῶν ἀδικημάτων.

Ὁ κ. ΣΟΛΔΑΤΟΣ λέγει ὅτι αἱ ἐκτεθεῖσαι ἐν τῇ Βουλῇ ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν οἴνων ἱκανοποιοῦν πλήρως τὰ αἰσθήματα τῆς Ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης εὐλόγως δυσφορούσης διὰ τὴν παραβίασιν τῆς συμβάσεως ὑπὸ τῆς Γαλλίας.

Ὁ κ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ προτείνει ὅπως ἡ σύμβασις θεωρηθῇ μὴ ἰσχύουσα.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ὁμιλοῦν καὶ ἄλλοι παραπονούμενοι διὰ τὴν ἄδικον στάσιν τῆς Γαλλίας ἐκφράζεται δὲ ἐν τέλει ἡ εὐχὴ τῆς Γερουσίας ὅπως ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ καλοῦ χειρισμοῦ τοῦ ζητήματος τὴν ἱκανοποίησιν τῶν καταπατηθέντων ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ψηφίζονται διάφορα νομοσχέδια καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον τὴν 5.30' μ. μ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΞΙΟΙ ΠΛΗΡΗ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΣΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ.-ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνῆλθον χθὲς τὴν 7ην μ. μ., κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως, τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων μεγάλης κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Τσιριμώκου, πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ τοῦ προσχεδίου τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν.

Τῆς συσκέψεως, ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ δίωρον καὶ πλέον, μετέσχον ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, καὶ οἱ διαμάτων ἢ ἐκπρόσωποι αὐτῶν, κ.κ. Τσαλδάρης, Παπαναστασίου, Καφαντάρης, Εὐταξίας, Τριανταφυλλάκος, Κονδύλης, Ζαβιτσιάνος, Καραπάνος, Ἀλεξανδρῆς, Ρωμάνος, Τουρκοβασίλης (ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρένων). Ἐπίσης μετέσχευν, διὰ τὴν παρεχὴν τεχνικῶν πληροφοριῶν, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τσαμαδός, ὁ διευθυντὴς τοῦ β' πολιτικοῦ κ. Σακελλαρόπουλος καὶ ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ κ. Φωκᾶς, ὅστις, ὡς γνωστόν, διεξήγαγε τὰς διαπραγματεύσεις, μετὰ τοῦ Τούρκου συναδέλφου του Τεβφὶκ Κισμήλ, αἵτινες ἀπέληξαν εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν προσχεδίου τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας.

Κατὰ τὰς γενομένας ἀνακοινώσεις, ἡ σύσκεψις κατηναλώθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς μακρὰν εἰσήγησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιτέθησαν τελευταίως, ἀπὸ τῆς τελευταίας ἰδίᾳ συνεδριάσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνέγνωσεν ἐπίσης τὸ προσχέδιον τῆς συμφωνίας Φωκᾶ—Κισμήλ, ὡς καὶ ὡρισμένα σημεῖα τῆς ἐκθέσεως τοῦ πρώτου ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀφέθησαν ἐκκρεμῆ.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξήγησεν εὐρύτερον τὴν γενικωτέραν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν περιουσιακῶν μόνον ζητημάτων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, καθορίσας τὰς κατευθύνσεις τῆς πολιτικῆς ταύτης, ἀποβλεπούσης εἰς τὴν μεταγενεστέραν σύναψιν συμφωνίας ἐμπορίου, ναυτιλίας καὶ ἐγκαταστάσεως, ὡς καὶ πολιτικοῦ συμφώνου φιλίας καὶ διαιτησίας, ἐπίσης δὲ καὶ ἰδιαιτέρας συμφωνίας διὰ τοὺς ναυτικοὺς ἐξοπλισμούς.

Τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου συνεπλήρωσεν ὁ κ. Πρωθυπουργός. Τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς περιωρίσθησαν χθὲς εἰς τὴν αἴτησιν διαφόρων πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν γενομένων πρὸς αὐτοὺς ἀνακοινώσεων. Ἐζήτησαν ἐπίσης καὶ ἔλαβον, πρὸς μελέτην, ἀντίγραφα τοῦ προσχεδίου τῶν συμφωνιῶν Φωκᾶ—Κισμήλ. Ἀπεφασίσθη δὲ ἐν τέλει ὅπως συνέλθουν καὶ πάλιν σήμερον τὴν 11ην π.μ. εἰς νέαν σύσκεψιν πρὸς διατύπωσιν τῶν ἀπόψεων καὶ τῶν παρατηρήσεων ἑνὸς ἑκάστου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δεσμευθέντα διὰ λόγου τιμῆς, εἰς εὐδεμίαν ἠθέλησαν νὰ προβοῦν ἀνακοίνωσιν οὔτε ἐπὶ τῶν γενομένων πρὸς αὐτὰ ἀνακοινώσεων οὔτε περὶ τῶν ἀπόψεων τῶν ἐπ' αὐτῶν καὶ γενικώτερον ἐπὶ τῆς ἀκολουθουμένης ἐν προκειμένῳ πολιτικῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας, ἄλλωστε, πρόκειται ν' ἀναπτύξουν κατὰ τὴν σημερινὴν νέαν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων διηυκρίνισαν μόνον ὅτι ἀναπτύσσοντες τὰς τοιαύτας ἢ ἐκείνας ἀπόψεις των δὲν πρόκειται νὰ δεσμεύσουν τὴν Κυβέρνησιν εἰς οἱ ἴδιοι δι' ἀναλήψεως οἱασδήποτε εὐθύνης, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ ὑπέχῃ ἐπωδσδήποτε ἡ ἐπιτροπή, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις καὶ μόνον αὐτή, καθόσον ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀποφασίζει κἀν. Ἀναπτύσσοντες τὰς ἀπόψεις των σήμερον οἱ ἀρχηγοὶ θυσιῶν ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνίας, ἐξασφαλίζονται ἀντισταθμίσματα τόσον ἀπὸ γενικωτέρας πολιτικῆς ἀπόψεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰς περαιτέρω σχέσεις μας μετὰ τῆς γείτονος, ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς εἰδικωτέρας ἀπόψεως τῆς κατοχυρώσεως καὶ βελτιώσεως τῆς θέσεως τῆς ἑλληνικῆς ἐν Κων)πόλει μειονότητος.

ΕΠΙΜΑΧΟΝ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

Η ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΛΥΣΙΣ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κατὰ τὴν σημερινὴν συζήτησιν, προκειμένου περὶ τῶν θυσιῶν εἰς τὰς ὁποίας προβαίνει ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς συμφωνίας θὰ ἀπασχολήσῃ εἰδικώτερον τὴν ἐπιτροπὴν τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν ἐκατέρωθεν ὑπὸ τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν.

"Οπως διεπιστώθη καὶ ἐκ τῶν γενομένων ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἀνακοινώσεων ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἐλύθη κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῶν ἐμπειρογνωμόνων, παραμένει δὲ ἐπίμαχον μὲ διηνυκρινισμένας τὰς τουρκικὰς ἀπόψεις, ἐφ' ὧν ἀναμένει ἡ Κυβέρνησις τῆς 'Αγκύρας τὴν Ἑλληνικὴν ἀπάντησιν.

Κατὰ πληροφορίας μας, μὴ ἐπιδεχομένας ἀμφισβητήσεως διὰ τὴν ἀκριβειάν των, ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔχει θέσει σαφῆ προϋπόθεσιν διὰ τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τῆς συμφωνίας ὅπως εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν δοθῇ λύσις ἔχουσα τὴν ἔννοιαν τῆς κηρύξεως ὡς ἰσοδυνάμων αὐτῶν καὶ τῆς ἀποσβέσεως πάσης ἐντεῦθεν ἀπαιτήσεως.

Ὁ Τοῦρκος ἐμπειρογνώμων κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ κ. Φωκᾶ ἐδήλωσε σαφῶς ὅτι ἡ Κυβέρνησίς του προκρίνει τὴν διὰ διατάξεως αὐτῆς ταύτης τῆς μελλούσης νὰ ὑπογραφῇ συμφωνίας κήρυξιν ὡς ἰσοδυνάμων τῶν περιουσιῶν καὶ τὸν συνολικὸν συμψηφισμὸν τῶν ἑκατέρωθεν ἀπαιτήσεων ἐξ αὐτῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ δὲν θὰ ἐγίνετο δεκτὴ ἡ λύσις αὕτη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εὑρισκομένης τυχὸν πρὸ ἀντιδράσεως τῶν ἐνδιαφερομένων δικαιούχων ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλους λόγους, ὁ Τοῦρκος ἐμπειρογνώμων εἶχε δηλώσει ὅτι ἡ Κυβέρνησίς του θὰ ἐδέχετο τὴν λύσιν τὴν συμφωνηθεῖσαν κατὰ τὰς ματαιωθείσας διαπραγματεύσεις μεταξὺ τοῦ τέως πρασβευτοῦ κ. Παπᾶ καὶ τοῦ Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέη, καθ' ἣν ἡ ἐκκαθάρισις θὰ ἀνετίθετο εἰς τοὺς οὐδετέρους τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ τὴν ἐξήγησιν πρὸς αὐτοὺς ὅτι ὡς κηρύξουν ἰσοδυνάμους καὶ ἴσης ἀξίας τὰς ἑκατέρωθεν περιουσίας.

Αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις ἐκ τῶν γενομένων ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀνακοινώσεων καὶ ἄλλα συναφῆ δεδομένα δικαιολογοῦν τὴν πρόβλεψιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ προκρίνῃ τελικῶς τὸν δι' αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπογραφησομένης συμφωνίας γενικὸν συμψηφισμὸν τῶν ἀπαιτήσεων ἐκ τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν ὑπὸ τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν.

Τὴν λύσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως ὑπὸ τῶν οὐδετέρων μελῶν μὲ τὴν ὡς ἄνω ἐξήγησιν πρὸς αὐτὰ ἀνεκοινώθη ἐπισήμως ὅτι ἀποκρούει ἡ Κυβέρνησις, διότι θ' ἀπετέλει εἰκονικὴν πρᾶξιν ἀναξίαν σοβαρῶν κυβερνήσεων καὶ θὰ ἐπεδείκνυεν ἔλλειψιν πολιτικοῦ θάρρους.

Τὴν περὶ τούτου γνώμην της ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὴν ἰδίαν ἀνακοίνωσιν, ἔχει ἐκδηλώσει διὰ τῆς ἀποδοκιμασίας τῶν κ.κ. Παπᾶ καὶ Διαμαντοπούλου.

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Καθόσον δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν, εἶνε λίαν ἐνδεχόμενον κατὰ τὴν σημερινὴν συζήτησιν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων νὰ ὑποστηριχθῇ παρ' ὡρισμένου μέλους αὐτῆς πρότασις καθ' ἣν θ' ἀνετίθετο εἰς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν ἐν Τουρκίᾳ, τιθεμένης εἰς αὐτὰ ἐξαμήνου προθεσμίας. Αἱ δύο Κυβερνήσεις, ἀναθέτουσαι τὴν ἐκκαθάρισιν εἰς τοὺς οὐδετέρους, θὰ ἐπεφυλάσσοντο νὰ ἀποδεχθοῦν τὰ συμπεράσματα αὐτῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν τῶν ἑκατέρωθεν περιουσιῶν καὶ νὰ προέλθουν μετὰ ταῦτα εἰς συμφωνίαν περὶ συμψηφισμοῦ ἢ οἱανδήποτε ἄλλην. Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκκαθαρίσεως ταύτης θὰ ἀνεβάλλετο μέχρι τοῦ τερματισμοῦ της ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμφωνίας, καθοριζομένου ἀπὸ τοὐδε ὅτι ἀμφότεραι αἱ Κυβερνήσεις δὲν θὰ ἐπανήρχοντο εἰς τὰ ἤδη λυθέντα διὰ τῆς συμφωνίας ζητήματα.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐφ' ὅσον θὰ διατυπωθῇ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἡ πρότασις αὕτη, δὲν θὰ τὴν ἀποδεχθῇ, καθ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις; δεδομένου ὅτι ἡ κατεύθυνσις της εἶνε σαφὴς, τείνουσα εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας.

Η ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

Ἡ «Π. Ὀργάνωσις τῶν Προσφύγων διέγειμε πρὸ τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰ μέλη αὐτῆς